

[Povlsen.]

heden ligger. Principielt er der altsaa intet til Hinder for, at en folkekirkelig Menighed bor til Huse hos en Menighed, der staar udenfor Folkekirken, og som endogsaa adskiller sig saa stærkt fra Folkekirken, at baade Biskop og Minister har ment, at man ikke kunde taale den indenfor Folkekirken. Det vil med andre Ord sige, at vi har som en Virkelighed her i Danmark den Simultankirke, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har fremholdt her i Tinget til Skræk og Advarsel; den er altsaa fuld Virkelighed derovre paa Fyn. Men jeg mener, at naar man kan finde sig i, at en folkekirkelig Menighed bor til Huse hos en Menighed udenfor Folkekirken, saa maa man ogsaa kunne finde sig i, at en Menighed udenfor Folkekirken bor til Huse i Folkekirken Kirkebygninger, og rent principielt kan der intet være til Hinder derfor efter den Stilling, den højtærede Kirkeminister har indtaget lige overfor Tilfældet i Ryslinge. Jeg mener, at man derfor bør se snarest at faa dette Spørgsmaal bragt i lovformelig Orden, og jeg mener, at Folkekirken bør være den første til at ønske dette. Jeg tror ikke, at vor Folkekirke kan være tjent med, at det ikke er muligt at praktisere fra Folkekirken Side den gode Regel: Hvad du vil, at andre skal gøre mod dig, det skal du ogsaa gøre mod dem.

For at bringe dette Forhold i Orden tillader vi os derfor fra vor Side at stille det Forslag, jeg har nævnt. Vi foreslaar en Ændring af § 16 i Loven om Brug af Kirkerne, saaledes at denne Paragraf kommer til at omfatte ikke blot de frie Menigheder, der, om jeg saa maa sige, har faaet blaa Stempel, men samtlige Menigheder udenfor Folkekirken, som vedkender sig at høre til den kristne Kirke, saaledes at naar 20 Familiefædre, Enker og andre Personer med egen Husstand har dannet en saadan Menighed udenfor Folkekirken, skal den, saafremt 10 af dens Medlemmer bor i samme Sogn eller Sognedistrikt, kunne forlange den paa-gældende Kirke til fast Brug, saaledes som de saakaldte evangelisk-lutherske Frimenigheder kan det den Dag i Dag. Vi foreslaar tillige, at til enkelte Gudstjenester i Forbindelse med gudstjenstlige Handlinger har ethvert Trossamfund udenfor Folkekirken, som vedkender sig at tilhøre den kristne Kirke, Ret til at faa Folkekirken Kirkebygninger overladt. Det er navnlig Begreber, det vil komme til at dreje sig om her, og her er jeg i det heldige Tilfælde, at samt-

lige Biskopper her i Landet vil være enige med mig — altsaa hele Episkopatet, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen vilde udtrykke sig —, og det ved jeg vejer stærkt for det ærede Medlem, saa jeg er i Stand til at paaregne hans Tilslutning paa dette Punkt. Det er naturligvis givet, at disse frie Menighedskredse udenfor Folkekirken skal betale for deres Brug af Folkekirken Kirkebygninger, og jeg mener, det udtrykkelig bør slaas fast, at i den Betaling, de skal give, skal der være indesluttet et rimeligt Bidrag til Kirkens Vedligeholdelse. Dermed skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig at forelægge Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 280 af 30. Juni 1922 om Menighedsraad. Dette Lovforslag gaar ganske kort ud paa at ophæve Tilmeldelsespligten til de kirkelige Valgsteder, saaledes at disse fremtidig skal affattes paa samme Maade som andre Valgsteder, saa at

„Valgret og Valgbarhed til Menighedsraadet har ethvert Medlem af Folkekirken, der har fyldt 25 Aar eller inden Udgangen af det Kalenderaar, hvori Valget foregaar, fylder 25 Aar, medmindre vedkommende ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling uden at have faaet Æresoprejsning.“

Her ved jeg, at jeg tør paaregne den højtærede Kirkeministers Sympati. Den højtærede Minister har jo udtalt, at han havde Sympati for en saadan Ændring af Menighedsraadsloven. Han udtalte ganske vist forleden, at han ikke ønskede at tage Initiativet til en Ændring i saa Henseende, da han vidste, at der var Medlemmer af Folkekirken, der betragtede den nu gældende Tilmeldelsespligt som en Slags kirkelig Garanti; den højtærede Kirkeminister føjede til, at han ganske vist ikke kunde forstaa en saadan Opfattelse. Men selv om Kirkeministeren altsaa ikke vil tage Initiativet til en Ændring paa dette Omraade, tør jeg vel nok gaa ud fra, at naar Initiativet tages fra anden Side, vil den højtærede Minister give Udtryk for sin Sympati for dette Forslag ved at støtte dets Gennemførelse. Hermed skal jeg anbefale ogsaa dette Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.